Vremeplov

Prve zrake,

što jutrom pjev ptica

i ljudskih priča

izmame,

tek onda svrhu njima daju

Sred čarsije

odjek zvona,

ezana i ljudkse graje

simfoniju za njih prave

Svak svoju putanju

zamišljenu vodi,

te na prvi pogled

besciljno hodi

Tek sebe svodim

na vremeplovca,

dok ovim ulicama hodim

Tad kraj me

stoljeća žurno prolaze

ovijekovljena u zidinama tim

No one ostaju iza nas,

vjerno čuvaju,

te svjedoče o nekim drugačijim

ali pak istim vremenima